

C/2024/5404

16.9.2024

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Giudice di pace di Rimini
(Włochy) w dniu 1 lipca 2024 r. – Balneari Rimini/Comune di Rimini**

(Sprawa C-464/24, Balneari Rimini)

(C/2024/5404)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Giudice di pace di Rimini

Strony w postępowaniu głównym

Strona inicjująca postępowanie przed sądem odsyłającym: Balneari Rimini

Druga strona postępowania: Comune di Rimini

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy koncesje na położony nad brzegiem morza majątek publiczny w celach turystyczno-rekreacyjnych, takie jak koncesja spółki będącej powódką – która nie świadczy usług określonych przez podmiot zamawiający, lecz prowadzi działalność gospodarczą na obszarze stanowiącym majątek publiczny – są, czy też nie są objęte zakresem kategorii koncesji na usługi, a zatem czy wchodzą, czy też nie wchodzą w zakres zezwoleń, o których mowa w dyrektywie usługowej 2006/123/WE ⁽¹⁾ lub dyrektywie 2014/23/UE ⁽²⁾, w odniesieniu do pewnych porozumień, których przedmiotem jest prawo wykonawcy do eksploatacji – na mocy prawa publicznego lub prywatnego – określonego majątku publicznego lub zasobów publicznych, takich jak grunty, na podstawie których państwo ustanawia wyłącznie ogólne warunki ich wykorzystania, w świetle tego, co Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej orzekł w pkt 45–48 wcześniejszego wyroku Promoimpresa S.r.l. i Melis z dnia 14 lipca 2016 r. w sprawach połączonych C-458/14 i C-67/15 (EU:C:2016:558)?
- 2) Niezależnie od odpowiedzi, jakiej Trybunał udzieli na pytanie pierwsze, [czy] koncesje na kąpieliska, takie jak ta, której posiadaczką jest spółka będąca powódką, których obowiązywanie rozpoczęło się przed dniem 28 grudnia 2009 r., są w każdym razie wyłączone z zakresu stosowania dyrektywy 2006/123/WE w rozumieniu art. 44 tej dyrektywy o zezwoleniach, jak wydaje się wynikać z pkt 73 wyroku Trybunału z dnia 20 kwietnia 2023 r. w sprawie C-348/22 (EU:C:2023:301), Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato (Comune di Ginosa)?
- 3) Niezależnie od odpowiedzi, jakiej Trybunał udzieli na pytania pierwsze i drugie, [czy] art. 195 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, również w świetle art. 345 TFUE i art. 1 ust. 5 dyrektywy 2006/123/WE, należy interpretować w ten sposób, że koncesje na położony nad brzegiem morza majątek publiczny w celach turystyczno-rekreacyjnych, takie jak koncesja spółki będącej powódką, dotyczące sektora turystycznego, są wyłączone z zakresu stosowania dyrektyw harmonizujących, takich jak dyrektywa 2006/123/WE?
- 4) Niezależnie od odpowiedzi, jakiej Trybunał udzieli na pytania pierwsze, drugie i trzecie, [czy] art. 51 (dawny art. 45 TWE) Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej i art. 2 ust. 2 lit. i) dyrektywy 2006/123/WE należy interpretować w ten sposób, że koncesje na położony nad brzegiem morza majątek publiczny w celach turystyczno-rekreacyjnych – takie jak koncesje spółki będącej powódką, która prowadzi w sposób ciągły i nieokazjonalny działalność leżącą w interesie publicznym na terenie będącym własnością państwa, taką jak ochrona własności publicznej, ochrona zdrowia publicznego i higieny publicznej, ochrona prawa osób niepełnosprawnych do dostępu do helioterapii i kąpeli, a także działalność turystyczną, kulturalną i środowiskową – są wyłączone z zakresu zastosowania zarówno art. 49 TFUE, jak i dyrektywy usługowej?

⁽¹⁾ Dyrektywa 2006/123/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. dotycząca usług na rynku wewnętrznym (Dz.U. 2006, L 376, s. 36).

⁽²⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/23/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie udzielania koncesji (Dz.U. 2014, L 94, s. 1).